

VENDIM
Nr.13, datë 21.3.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	Anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare e	“	“
Sokol Berberi	Anëtar i	“	“
Admir Thanza	Anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	Anëtar i	“	“

me sekretare Enina Mullaj, në datën 1.12.2011, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 51/26 Akti, që i përket:

KËRKUES: Hasan Buci

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Shërbimi Përmbarimor Gjyqësor Dibër

Ndërmarrja e Shërbimit Pyjor Dibër

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor, si rezultat i mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr.871, datë 11.8.1995 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër.

BAZA LIGJORE: Nenet 131/f dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes, Fatmir Hoxha, shqyrtoi çështjen mbi aktet dhe diskutoi për të në tërësi,

VËREN:

I

1. Me vendimin nr.871, datë 11.8.1995, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Dibër ka pranuar padinë e paditësit Hasan Buci, duke vendosur detyrimin e palës së paditur, Ndërmarrja e Shërbimit Pyjor Peshkopi, t'i shlyejë atij shumën 109 000 (njëqind e nëntë mijë) lekë. Ky vendim ka marrë formë të prerë në datën 24.8.1995.

Me kërkesën e datës 12.10.1995, kërkuesi i është drejtuar Zyrës Përmbarimore Dibër për ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

Me vendimin e datës 27.9.2004, Zyra Përmbarimore Dibër ka vendosur pushimin e ekzekutimit, për arsye se debitori nuk ka gjendje në llogari.

2. Me vendimin nr.14, datë 10.3.2006, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Dibër ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit të vendimit nr.871, datë 11.08.1995 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër.

Me kërkesën e datës 15.5.2006, kërkuesi i është drejtuar Zyrës Përmbarimore Dibër për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë.

Me vendimin e datës 22.12.2006, Zyra Përmbarimore Dibër ka vendosur pushimin e ekzekutimit, për arsye se debitori nuk ka mjetet e nevojshme për të shlyer detyrimin.

3. Me kërkesën e datës 7.6.2007, kërkuesi i është drejtuar Zyrës Përmbarimore Dibër për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë.

Me shkresën e datës 7.6.2007, Zyra Përmbarimore Dibër i ka dërguar debitorit lajmërim për ekzekutim vullnetar të detyrimit.

Me shkresën nr.161/1 prot., datë 14.6.2007, Drejtoria e Shërbimit Pyjor Dibër i është drejtuar

Drejtorisë së Shërbimeve Mbështetëse, në Ministrisë së Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave, me kërkesë për çelje fondesh për shlyerjen e detyrimit.

Në datën 21.6.2007 Zyra Përmbartimore Dibër ka mbajtur një procesverbal të veprimeve përmbartimore gjatë ekzekutimit, sipas të cilit debitori është shprehur se do ta shlyejë kreditorin në muajin shtator 2007.

Me shkresën nr.231 prot., datë 21.6.2007, Zyra Përmbartimore Dibër i është drejtuar Degës së Thesarit Dibër për kërkim të dhënash lidhur me gjendjen financiare të debitorit.

Me shkresën nr.20/4 prot., datë 22.06.2007, dega e thesarit Dibër i përgjigjet Zyrës Përmbartimore Dibër se debitori nuk ka fonde të planifikuara për përballimin e vendimeve gjyqësore për vitin 2007 (ku përfshihet edhe detyrimi i kërkuar).

Me shkresën nr.313 prot., datë 12.9.2007 Zyra Përmbartimore Dibër i është drejtuar debitorit për ekzekutimin e detyrueshëm të detyrimit.

Me shkresën nr.421/1 prot., datë 3.10.2007 Drejtoria e Shërbimit Pyjor Dibër i është drejtuar Drejtorisë së Shërbimeve Mbështetëse, në Ministrisë së Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave, me kërkesë për çelje fondesh për shlyerjen e detyrimit.

Me shkresën nr.349 prot., datë 12.10.2007, Zyra Përmbartimore Dibër i është drejtuar Bankës Kombëtare Tregtare dhe Raiffeisen Bank, dega Peshkopi për kërkim të dhënash, lidhur me gjendjen financiare të debitorit në këto banka.

Me shkresën nr.219/1 prot., datë 28.10.2007, Raiffeisen Bank përgjigjet se debitori ka llogari thesari, e cila nuk mund të preket prej tyre pa miratimin e Degës së Thesarit, kurse Banka Kombëtare Tregtare është përgjigjur se debitori nuk ka llogari pranë kësaj banke.

Me vendimin nr.204, datë 28.12.2007, Zyra Përmbartimore Dibër ka vendosur pushimin e urdhrit të ekzekutimit për shkak të mungesës së pasurisë nga ana e debitorit.

4. **Kërkuar Hasan Buci** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata), me kërkesën e datës 21.9.2011, për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosëkzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, duke parashtruar, në mënyrë të përmbledhur, sa vijon:

4.1 E drejta për të kërkuar ekzekutimin e vendimit brenda një afati të arsyeshëm është pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor.

4.2 Mosëkzekutimi i vendimit të formës së prerë ka ardhur edhe si pasojë e mosimpinjimit të organit të ngarkuar për këtë qëllim, Zyra Përmbartimore Dibër.

5. **Subjekti i interesuar Drejtoria e Shërbimit Pyjor Dibër**, me shkresën nr.474/1 prot., datë 4.11.2011, parashtron para Gjykatës se, pasi është vënë në dijeni nga Zyra Përmbartimore Dibër për detyrimin për ekzekutimin e vendimit nr.871, datë 11.8.1995 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër, ajo ka kërkuar pranë Ministrisë së Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave çeljen e fondit për këtë qëllim. Në përfundim të kësaj procedure, nisur nga fakti se përmbartuesi gjyqësor ka vendosur pushimin e ekzekutimit të urdhrit të ekzekutimit, pasi nuk ka gjetur pasuri të debitorit, ky subjekt nuk e ka ndjekur më këtë problem.

6. **Subjekti i interesuar, Zyra Përmbartimore Dibër**, me shkresën nr.1748 prot., datë 11.11.2011, parashtron para Gjykatës se, pasi janë kryer veprimet përkatëse nga përmbartuesi gjyqësor, në vitin 2006 ky ekzekutim u pushua, bazuar në nenin 616 të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Me kërkesë të re kërkuar ka kërkuar reregjistrimin e çështjes përmbartimore. Pas disa veprimeve procedurale, ekzekutimi u pushua përsëri në vitin 2007, pasi deri në fund të vitit nuk u sigurua nga ana e debitorit fondi i nevojshëm. Në vitin 2011, pra pas 5 vitesh, kërkuar nisi të interesohet përsëri pranë Zyrës Përmbartimore Dibër për këtë çështje dhe pretendon se nuk ka pasur dijeni për vendimin e pushimit të vitit 2007, pasi nuk i është komunikuar. Nëse nuk ka marrë dijeni për vendimin e pushimit kërkuar ka rrugë të tjera, si rivendosja në afat e të drejtës së ankimit ndaj atij vendimi, apo vënia në ekzekutim duke kërkuar nga gjykata një urdhër ekzekutimi duplikatë. Përfundimisht, kërkuar nuk i ka shteruar mjetet e nevojshme ligjore për të kërkuar ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë dhe kërkesa e paraqitur në këtë Gjykatë është e parakohshme.

II

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuarit për shkak të mosshërimit të mjeteve ligjore

7. Gjykata vendosi të ndalet fillimisht në pretendimin e përfaqësuesit të subjektit të interesuar, Zyra Përmbartimore Dibër, se kërkuari nuk i ka shëruar mjetet ligjore për t'iu drejtuar kësaj Gjykate për shkak të mosshërimit të ankimit kundër vendimit të kësaj zyre për pushimin e ekzekutimit, të vitit 2007.

8. Shërimi i mjeteve juridike nënkupton që kërkuarit duhet të shfrytëzojnë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete. Shërimi i mjeteve të ankimit nënkupton se kërkuarit duhet të përdorin mjetet ligjore, që sipas sistemit juridik të brendshëm, janë zakonisht në dispozicion të palëve dhe të mjaftueshme për të vënë në vend të drejtat e shkelura (*shih vendimin nr.21, datë 03.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata vlerëson se vendimi për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit ka në thelb të tij fillimin e procesit të ekzekutimit dhe vënien në lëvizje të organit kompetent për këtë qëllim. Në këtë aspekt, nuk ka arsye që pas lëshimit të këtij urdhri nga ana e gjykatës, me të cilin kërkuari ka vënë në lëvizje shërbimin përmbartimor gjyqësor, atij t'i kërkohej kryerja e veprimeve të mëtejshme procedurale (përfshirë edhe ankimin ndaj vendimit të pushimit të ekzekutimit) për të arritur ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë, të dhënë në favor të tij.

9. Për sa më sipër Gjykata, nisur nga fakti se kërkuari nuk ka mjet tjetër ligjor në dispozicion për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, konkludon se ai i ka shëruar të gjitha mjetet ligjore për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

III

B. Lidhur me pretendimin për mosëkzekutimin, brenda një afati të arsyeshëm, të vendimeve gjyqësore të formës së prerë

10. Gjykata ka interpretuar në jurisprudencën e saj parimin e shtetit të së drejtës i cili, si një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike, përmban në vetvete edhe detyrimin e autoriteteve publike për të vënë në ekzekutim vendimet gjyqësore të formës së prerë. Zbatimi i plotë dhe efektiv i vendimeve gjyqësore është me rëndësi thelbësore për shtetin, me qëllim që të krijojë, forcojë dhe zhvillojë një sistem gjyqësor të respektueshëm nga të gjithë (*shih vendimin nr.43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, por detyrohet të marrë të gjitha masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr.6, datë 31.3.2006; nr.1, datë 19.1.2009; nr.6, datë 06.3.2009; nr.9, datë 1.5.2009; nr.8, datë 23.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se ekzekutimi i vendimeve gjyqësore të formës së prerë përbën një element të rëndësishëm të së drejtës për proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës europiane për të drejtat e njeriut (KEDNJ). Në opinionin e Gjykatës, gjykimi nuk duhet konceptuar ngushtë, vetëm me sigurimin e një vendimi gjyqësor, por me përfundimin e gjithë këtij procesi, sepse një e drejtë e fituar mbetet pa asnjë vlerë nëse nuk realizohet nëpërmjet ekzekutimit të vendimit (*shih vendimin nr.6, datë 31.3.2006 të Gjykatës Kushtetuese*). Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Në këtë fazë duhet të marrin pjesë aktivisht jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar, kur debitori refuzon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla mund të thuhet se procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave për rastin konkret, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimin nr.49, datë 21.11.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata, mbështetur në jurisprudencën e Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut

(GJEDNJ), ka theksuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e saj, sjelljen e kërkuarit dhe sjelljen e autoriteteve publike. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkresore. Për sa më sipër Gjykata, me qëllim të vlerësimit të afatit kohor të arsyeshëm, vlerëson të ndalet në veprimet konkrete të kreditorit, debitorit dhe të Zyrës Përmbartimore.

i) Periudha që duhet marrë në konsideratë

13. Lidhur me periudhën që duhet marrë në konsideratë, Gjykata konstaton se vendimi i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër ka marrë formë të prerë në datën 24.8.1995. Në këtë vit kërkuari i është drejtuar për herë të parë Zyrës Përmbartimore Dibër, e cila në vitin 2004, pas 9 vitesh, ka vendosur pushimin e ekzekutimit të vendimit. Në vitin 2006 kërkuari i është drejtuar gjykatës për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit. Pas lëshimit të këtij urdhri, kërkuari i është drejtuar disa herë me kërkesë Zyrës Përmbartimore Dibër, pasi kjo zyrë, vazhdimisht, ka pushuar ekzekutimin e vendimit gjyqësor me arsyetimin se nuk ka gjetur pasuri në llogarinë e debitorit. Siç rezulton edhe nga parashtrimet e subjekteve të interesuara, vendimi gjyqësor nuk është ekzekutuar ende, pas gati 16 vitesh, dhe në këto kushte kjo periudhë konsiderohet tej çdo afati të arsyeshëm.

ii) Kompleksiteti i çështjes

14. Lidhur me kompleksitetin e çështjes, nuk rezulton që çështja të jetë komplekse as nga pikëpamja e fakteve dhe as nga pikëpamja e ligjit, gjë që mund të justifikonte vonesat apo sjelljen mosvepruese të organeve të ngarkuara me këtë qëllim nga ligji.

iii) Sjellja e kërkuarit

15. Gjykata, bazuar në jurisprudencën e GJEDNJ-së, ka theksuar se në lidhje me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore që vendosin detyrime monetare ndaj një shteti, shteti nuk duhet t'i kërkojë personit ndaj të cilit është debitor, të iniciojë procedura të ekzekutimit të vendimit, me qëllim kompensimin e shumës së caktuar. Në raste të tilla autoriteti përkatës shtetëror duhet të njoftohet në mënyrën e duhur për vendimin dhe pra është në pozicionin të marrë të gjitha iniciativat për ta përmbushur atë ose t'ia transmetojë një autoriteti tjetër shtetëror që është kompetent për ekzekutimin (*shih vendimin nr.8, datë 23.03.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Lidhur me sjelljen e kërkuarit, Gjykata vëren se, bazuar në nenin 511 të KPC-së, titulli ekzekutiv vihet në ekzekutim me kërkesë të kreditorit. Për këtë qëllim lëshohet urdhri i ekzekutimit, brenda 5 ditëve nga data e paraqitjes së kërkesës së kreditorit. Neni 515 i KPC-së parashikon se urdhri i ekzekutimit vihet në ekzekutim nga shërbimi përmbartimor gjyqësor, me anë të përmbartuesit gjyqësor, në bazë të kërkesës së kreditorit. Nga aktet e dosjes përmbartimore, rezulton se kërkuari, pasi ka pritur ekzekutimin vullnetar të këtij vendimi, nga ana e debitorit, i është drejtuar gjykatës për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit dhe më pas i është drejtuar, disa herë radhazi, Zyrës Përmbartimore Dibër me kërkesë për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë të dhënë në favor të tij. Lidhur me sjelljen (veprimet) e kërkuarit, Gjykata konstaton se ai ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e të drejtës së cenuar. Ndryshe nga sa pretendon subjekti i interesuar Zyra Përmbartimore Dibër, mosushtimi i ankimit nga ana e kërkuarit, i cili është pajisur me një vendim të ekzekutueshëm kundër shtetit në favorin e tij, ndaj vendimit të përmbartuesit gjyqësor për pushimin e ekzekutimit (vendimi i vitit 2007), nuk mund t'i ngarkohet atij apo ta bëjë përgjegjës për të justifikuar vonesat në ekzekutim nga ana e autoriteteve shtetërore.

iv) Sjellja e autoriteteve publike

17. Lidhur me sjelljen e autoriteteve publike, Gjykata vëren se në këtë drejtim duhet të shqyrtohet sjellja e secilit autoritet të përfshirë në këtë proces. Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion, nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej inefektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimin nr.43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Nëse duhet të mbrohen efektivisht të drejtat dhe të respektohet shteti i së drejtës, autoritetet administrative janë të detyruara rrjedhimisht të ekzekutojnë vendimet e

formës së prerë. Kur autoritetet administrative refuzojnë, neglizhojnë ose vonojnë t'i ekzekutojnë këto vendime, garancitë, që gëzon një palë e përfshirë në një proces gjyqësor, e humbasin qëllimin e tyre (*shih vendimin nr.8, datë 23.03.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka theksuar se kërkuessit nuk duhet t'i mohohet e drejta për të përfituar nga ekzekutimi i vendimit gjyqësor thjesht duke u mbështetur në argumentin e pamundësisë financiare të shtetit. Në këtë drejtim, në rastet kur debitor është vetë shteti, autoritetet shtetërore nuk mund të përmendin mungesën e fondeve si justifikim për të mos respektuar një detyrim financiar që vjen nga një vendim gjyqësor. Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr.6, datë 6.3.2009; nr.43, datë 19.12.2007; nr.8, datë 23.03.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata vëren se nga ana e debitorit, Drejtoria e Shërbimit Pyjor Dibër, është nxjerrë si justifikim për mosekzekutimin e detyrimit pikërisht mungesa e fondeve. Nga materialet e dosjes përmbartimore rezulton se ky subjekt i është drejtuar organit epror me kërkesë për çeljen e fondeve vetëm në vitin 2007 dhe me marrjen dijeni të vendimit të pushimit të ekzekutimit, të po atij viti, nuk është interesuar më për këtë çështje dhe nuk ka marrë më asnjë masë për të siguruar fonde me qëllim ekzekutimin e detyrimit. Pushimi i ekzekutimit nga ana e Zyrës Përmbartimore nuk e shkarkon Drejtorinë e Shërbimit Pyjor Dibër, si debitor, nga përmbushja e detyrimit sipas parashikimit ligjor. Ky subjekt nuk rezulton të ketë kryer asnjë veprim që mund të interpretohet si shfaqje e vullnetit të tij për të plotësuar detyrimin që ka ndaj kreditorit Hasan Buci.

19. Për sa i përket sjelljes së Zyrës Përmbartimore Dibër, rezulton se për periudhën 1995-2004 ajo ka qenë pasive, nuk ka kryer asnjë veprim për ekzekutimin e vendimit dhe pas një periudhe 9-vjeçare ka marrë vendim për pushimin e ekzekutimit. Pas lëshimit të urdhrit të ekzekutimit dhe kërkesës së kreditorit drejtuar këtij subjekti (viti 2006 e në vijim), kjo zyrë rezulton të ketë kryer disa veprime procedurale. Fillimisht, ajo ka kërkuar ekzekutimin vullnetar dhe më pas ka urdhëruar ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit të gjykatës. Në përfundim të kësaj procedure, bazuar në nenin 616 të KPC-së, ajo ka vendosur pushimin e ekzekutimit për mungesë të pasurisë së debitorit. Në vitin 2007 kërkuessi i është drejtuar përsëri me kërkesë Zyrës Përmbartimore, e cila, në përfundim të procedurës, ka vendosur sërish pushimin e ekzekutimit për mungesë të pasurisë së debitorit.

20. Gjykata rithekson se përmbartuesi gjyqësor, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, është i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëloj (*shih vendimin nr.21, datë 3.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Bazuar në nenin 589 të KPC-së ekzekutimi i detyrimeve në të holla ndaj institucioneve buxhetore bëhet vetëm në llogarinë e tyre përkatëse bankare, në kredi që ata kanë te të tretët dhe kur nuk ka të tilla në llogari të thesarit. Kur institucioni buxhetor nuk ka gjendje në llogarinë bankare, as kredi te të tretët dhe as në thesar, i kërkohet organit epror financiar përkatës të caktojë fondin e nevojshëm në kapitullin e buxhetit të subjektit nga do të shlyhet detyrimi ose financim të veçantë nga Buxheti i Shtetit. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se veprimet e Zyrës Përmbartimore kanë qenë formale dhe ajo nuk ka shfrytëzuar të gjitha mjetet ligjore në dispozicion. Po ashtu, vendimet e përmbartuesit gjyqësor për pushimin e ekzekutimit, të marra në zbatim të nenit 616/d të KPC-së (në fuqi në atë kohë) kanë qenë haptazi të pabazuara, për shkak të zbatimit të gabuar të kësaj norme. Gjykata vlerëson se kjo dispozitë nuk gjen zbatim në rastet kur debitor është shteti. Zyra Përmbartimore duhej të zbatonte nenin 589 të KPC-së, që i referohet specifikisht ekzekutimit të detyrimeve në të holla të institucioneve buxhetore, e cila i njeh të drejtën këtij subjekti të ndërhyjë deri në llogaritë në thesar të debitorit si dhe, kur është rasti, t'i kërkojë vetë organit epror çeljen e fondeve me qëllim ekzekutimin e detyrimeve. Po ashtu Zyra Përmbartimore mund të aplikonte edhe sanksione ndaj personave përgjegjës për mosekzekutimin, mjet ligjor që rezulton të mos jetë përdorur nga ky subjekt. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se Zyra Përmbartimore Dibër nuk ka kryer të gjitha veprimet e njohura nga ligji për të siguruar zbatimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, brenda një afati të arsyeshëm.

Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se organet shtetërore, nëpërmjet sjelljes së tyre, kanë cenuar të drejtën e kërkuessit për një proces të rregullt ligjor, të sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe në nenin

6 të KEDNJ-së, për shkak të mosekzekutimit të vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës, duke konstatuar cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e moszbatimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr.871, datë 11.8.1995, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër.

- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Petrit Plloçi, Vladimir Kristo, Admir Thanza, Sokol Berberi, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj